

תת"ע 5414/06/17 - מדינת ישראל נגד עלי ח'ליל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

13 מאי 2020

תת"ע 5414-06-17 מדינת ישראל נ' ח'ליל

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
בעניין: 1 מדינת ישראל באמצעות עו"ד ליאור דוד

המאשימה

נגד

1 עלי ח'ליל באמצעות עו"ד סלים אבו
חרפה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשרישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, נהיגה ללא שציית לאות שנתן לו שוטר במדים, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה.**

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.4.17, סמוך לשעה 14:30, נהג הנאשם ברכב פרטי, תוצרת "סקודה", מ.ר. 9558252, כשרישיון הנהיגה שלו פקע וחלפו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, וללא שציית לאות שנתן לו שוטר במדים, וללא תעודת ביטוח תקפה.

3. כתב האישום בתיק הוגש ביום 12.6.17 כשכחודש לאחר מכן, ביום 10.7.17, הגישה המאשימה כתב אישום נוסף לתיק בית המשפט, בו צוין, בכתב יד, מועד פקיעת רישיון הנהיגה - 30.1.11. הנאשם הורשע ביום 10.3.19 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

4. ב"כ המאשימה עתר לעונש מאסר מאחורי סורג וברית, מאסר מותנה, פסילה ארוכה, פסילה על תנאי וקנס מרתיע. צוין שלחובת הנאשם 149 הרשעות קודמות, ופקיעה ארוכה כמוה כנהיגה על ידי בלתי מורשה לנהיגה. נטען שהתנהלותו התעבורתית של הנאשם מעידה שלא ניתן לתת בו אמון, ועונשים שהוטלו עליו בעבר לא הרתיעוהו. בית המשפט הופנה לפסיקה תומכת.

5. הסנגור עתר, מנגד, להימנע ממאסר ומהטלת פסילה בפועל, ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד ובקנס, נוכח הסרת המחדל והוצאת רישיון נהיגה. אשר לכתב האישום נטען שיש להתייחס לכתב האישום המקורי בלבד, ולא לכתב האישום המתוקן שהוגש, ולפיכך, יש לייחס לנאשם עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע זה שנתיים ויום אחד בלבד. לשיטת ההגנה, בכתב האישום המקורי, שהוגש ביום 12.6.17, נמסר לנאשם במעמד האירוע, לא צוין מועד פקיעת הרישיון. כתב האישום המתוקן שהוגש, מנגד, הוגש ללא בקשה מקדימה, לא היה חתום על ידי התובע, לא נמסר

לנאשם ומועד הפקיעה לא נתמך בכל מסמך אחר. הסנגור הגיש פסיקה תומכת, לשיטתו.

אשר לעבירה של אי ציות לאות שוטר, נטען שהמאשימה לא התייחסה לעבירה זו בטיעוניה לעונש, ועל כן יש להתייחס לנסיבות ביצוע העבירה כנסיבות קלות. כן נטען שהנאשם לא הבין שהשוטר הורה לו לעצור כשסימן לו לעצור בידו, והסימון היה מופנה כלפי כלל הרכבים שנסעו לכיוון השוטר, ועבירה זו אינה מצדיקה כלל פסילה.

עוד נטען שהתביעה לא התייחסה לכך שהנאשם הוציא רישיון נהיגה, ובמסגרת הליך פשיטת רגל שילם חובות בסך 500,000 ₪ להוצל"פ. נטען שנכח חידוש הרישיון, העבירה לא תשנה. צוין שהתביעה לא הציגה מתחם ענישה לעבירה, ומכל מקום יש לחרוג ממתחם הענישה, נוכח שיקולי שיקום. צוין שהנאשם, נשוי ואב ל-4 קטינים, ראש מועצת כפר בענה, חולה לב, ובעברו מספר ניתוחים. אשתו חולת סכרת וסובלת מבעיות רפואיות מורכבות. ההגנה הפנתה לפסיקה תומכת, לשיטתה, שלפיה, במקרה בו חודש הרישיון, אין הצדקה לפסילה. אשר לעברו התעבורתי של הנאשם נטען שהנאשם נוהג זה 41 שנה, והרשעתו האחרונה, משנת 2012, התיישנה. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים רפואיים, מהם עולה שביום 8.5.19 עבר הנאשם ניתוח מעקפים.

6. נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשתוקף רישיון הנהיגה פקע, היא עבירה חמורה שמשקפת, לצד זלזול בחוק, אף סכנה ממשית לשלום הציבור. נהג שנוהג ללא רישיון נהיגה, לאורך תקופה ארוכה, כשירותו מוטלת בספק. ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט מ' כדורי **בתתע (י-ם) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עצא (להלן - עניין פריג')**:

"עבירה של נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא לעצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. כך, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאירוע העבירה הינה מסוג ברירת משפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב בביהמ"ש.

ברם, **ככל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת הרישיון ועד למועד הנהיגה הולך ומטשטש ההבדל בין נהיגה בזמן פקיעה לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה...**"

יצוין שלאחרונה תוקן החוק ומקום שרישיון הנהיגה פקע תקופה ארוכה עד 10 שנים, יכול נהג לגשת למשרד הרישוי ולחדש את רישיונו ללא צורך בביצוע מבחן תיאוריה ו מבחן מעשי.

כשלעבירה זו מתלוות עבירות של אי ציות לאות שוטר במדים ונהיגה ללא תעודת ביטוח רף החומרה עולה. עבירה של אי ציות לאות שוטר במדים מלמדת על זלזול ברשויות האכיפה.

מדיניות הענישה

עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע

7. **בעפת (ב"ש) 24055-11-13 מדינת ישראל נ' ראדי אשוי (12.2.14) (להלן - עניין אשוי) - בנהיגה כשרישיון הנהיגה אינו בתוקף כחמש שנים, נדון המשיב לפסילת רישיון על תנאי ועונשים נלווים, ללא פסילה, לאחר שבית משפט קמא קיבל את נימוקיו, הסתבכות כלכלית וחובות שמנעו ממנו חידוש הרישיון וגררו ביצוע העבירות בתיק**

ועבירות קודמות דומות. צוין שהמחדל הוסר, והנאשם עובד כנהג משאית, בשתי משמרות, על מנת לפרוע את חובותיו. ערעור על קולת העונש התקבל חלקית. צוין שמתחם הענישה לעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע תקופה של 5 שנים, מתחיל בפסילה בפועל לתקופה קצרה. לחובת המשיב 82 הרשעות קודמות, בוותק נהיגה של 24 שנים, בתקופה זו הורשע גם בשתי עבירות של נהיגה בפסילה ועבירות חמורות נוספות. העובדה שהצליח לפרוע חובות שמנעו ממנו לקבל רישיון נהיגה, אינה מעידה על כך שימנע מביצוע עבירות תעבורה בעתיד, שכן לא עבר כל הליך של שינוי בדפוסי התנהגותו. צוין שניתן היה ללכת כברת דרך לקראת המשיב, שהצליח לאזן את חייו ולחזור לעבודה, ומאידך, לא ניתן להתעלם כליל מעברו המכביד, שאין לו קשר עם הסתבכותו הכלכלית. המשיב נדון לשלושה חודשי פסילה פחות יום, יותר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

8. בתת"ע 10274-02-18 **מדינת ישראל נ' מוחמד זהראן** (16.5.2019), הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. לחובתו עבר תעבורתי מכביד, 100 הרשעות קודמות, בין היתר, הרשעה קודמת בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, שבגינה עומדים לחובתו מאסר ופסילה על תנאי שניתן להפעיל. בית המשפט השית על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות תוך הפעלת עונש מאסר מותנה של חמישה חודשים באופן חופף, פסילה למשך 12 חודשים תוך הפעלת עונש פסילה על תנאי של 6 חודשים באופן מצטבר, מאסר על תנאי ופסילה על תנאי למשך 7 חודשים. בית המשפט המחוזי דחה ערעור על חומרת העונש וקבע שנכח עברו התעבורתי המכביד והעובדה שהנאשם ביצע את העבירה בעת שמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו לאחר שהורשע בעבירה דומה, נעשה עמו חסד בהפעלת המאסר המותנה באופן חופף.

9. **ברעפ 9286/12 שלום דדון נ' מדינת ישראל** (27.12.12) - המבקש הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף זה 9 שנים, ולחובתו 29 הרשעות קודמות, ונדון לקנס בסך 1,000 ₪, פסילה בת 15 חודשים, הפעלת פסילה, בת 4 חודשים, בחופף, פסילה על תנאי, בת 6 חודשים, 3 חודשי מאסר על תנאי, ו-180 שעות של"צ. בית משפט קמא התרשם מתסקיר מבחן חיובי, פירט את ניסיונותיו לשקם את חייו, קבע שהנאשם נורמטיבי במהותו, חידש את הרישיון, אם כי מדובר בארוע נהיגה שלישי בתקופת הפקיעה ולחובתו עבירות תנועה רבות דומות. נקבע שבנסיבות אלה אין לגזור עונש מאסר. צוין שבעבר הוטל על הנאשם עונש צופה פני עתיד בדמות פסילה על תנאי של רישיון נהיגה ולא היה בכך כדי להרתיעו מלהמשיך ולנהוג ללא רישיון תקף. ערעור שהוגש נדחה. בר"ע שהוגשה נדחתה אף היא תוך צוין שעל אף שהמבקש תיקן את דרכיו, משך שנים הביע זלזול במרות החוק, כשנהג ללא רישיון נהיגה מספר פעמים, על אף הרשעות רבות, ובתי המשפט הלכו כברת דרך לקראתו בעבר, כשפסקו עונשים צופים פני עתיד ונדמה שלא היה בכך להועיל בהרתעתו.

10. **בעפ"ת 49269-11-11 לופו-קוזוקר נ' מדינת ישראל** (25.3.12) - המערער הורשע בשלושה אישומים, שבוצעו בסמיכות זמנים, של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע זה 7 שנים, ונהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה. למערער 35 הרשעות קודמות, ומאז שרישיון הנהיגה פקע צבר 14 הרשעות. המערער נפסל לתקופה של 12 חודשים, פסילה על תנאי בת 3 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 3,000 ₪. המערער מטופל בארבעה ילדים, שחלקם סובלים מבעיות רפואיות לא קלות, עבד כנהג רכב להובלות ועקב שלילת רישיונו נפגע מטה לחמו. הערעור נדחה וצוין שהתנהלותו ביטאה חוסר כבוד וזלזול משמעותי ברשויות אכיפת החוק.

11. **בעפ"ת (י-ם) 9741-06-10 מדינת ישראל נ' זגורי**, (מיום, 31.10.10), דחה ביהמ"ש את ערעור המדינה על קולת העונש שהטיל ביהמ"ש קמא על נאשם שהורשע ב-5 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2001 והעבירות בוצעו בין השנים 2007-2010, כשבעברו 25 הרשעות בתעבורה, ורישיון הנהיגה לא חודש

עקב אי תשלום קנסות. ביהמ"ש הפעיל שני עונשי פסילה על תנאי מדו"חות קודמים, לתקופה של 3 חודשים כל אחד, ופסל את הנאשם לחודש, בחופף, ובסה"כ 6 חודשים, והוטלו עליו 60 ימי מאסר מותנה. בדחותו את הערעור קבע ביהמ"ש:

"בענייננו, אל מול ריבוי העבירות בהן הורשע המשיב, כמו גם עברו התעבורתי המכביד הכולל 25 הרשעות בעבירות תעבורה (אף כי כמחצית מתוכן הן "עבירות טכניות"), עמדה העובדה כי אין מדובר באדם הנוהג ללא רישיון נהיגה כלל, אלא שרישיון הנהיגה שלו לא חודש בשל קנסות כספיים. אף שאין להקל ראש גם בכך, ברי כי החומרה הגלומה בה אינה גבוהה כבראשונה. בהתייחס לאלה, ולכך כי כעולה מהמסמכים שהוגשו על ידי המערער הוא פעל לתשלום הקנסות שהושטו עליו, כך שכיום הוא לכאורה קרוב להוצאת רישיון נהיגה חדש, אינני רואה מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, אף שהוא נוטה לקולא."

12. בעפ"ת 11890-05-14 סולומון בליה נ' מדינת ישראל (7.9.14) - שם פקע רישיונו של נהג כעשור, ביטלה כב' השופטת נ' אהד מאסר בן חודשיים, שהטיל בית משפט קמא (הערעור נסב נגד רכיב המאסר), והותירה את רכיבי הענישה האחרים, **מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים**, בציינה:

"בענייננו, אמרתי במספר רב של פסקי דין כי מקום שהעבירה המיוחסת לנאשם הינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולעבירה זו לא נלווית עבירת תעבורה נוספת, הרי העונש הראוי הינו פסילה בפועל בלבד כשמשך תקופת הפסילה ייקבע עפ"י עבר תעבורתי, משך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף, ככל שהתקופה ארוכה יותר כך הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר ונקבע כי התקופה הראויה הינה בין 3 ל-9 חודשי פסילה."

עולה מהאמור שמתחם הענישה עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, כשהעבר התעבורתי מכביד, יכול לנוע ממאסר, על דרך של עבודות שירות, ועד למאסר מותנה, לצד רכיבי ענישה נוספים, ופסילה שנעה בין 3 חודשים, ל-24 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים. הכל תלוי במשך תקופת הפקיעה, בקיומם של עונשי מאסר ופסילה מותנים, ובסיכויי השיקום של הנאשם להשתקם.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה

13. בתת"ע 10896-07-10 מדינת ישראל נ' אבו ענזה (18.2.13), הנאשם הורשע בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, במשך 7 שנים, וללא תעודת ביטוח תקפה. נוהג משנת 1989, ולחובתו 108 הרשעות קודמות, 11 אחרונות בגין נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, ביניהן שני מאסרים מותנים, שלא ניתן להפעיל. צוין שהנאשם לא ריפא את הפגם והעונשים הקודמים לא הרתיעוהו, ולחובתו עבר פלילי, והוא אף נשא תקופה של מאסר בפועל. הנאשם הוכרז כפושט רגל עקב חובות, בעקבות מחלת הסרטן של אשתו, ילדת ירדן. שירות המבחן התרשם שהנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, ומשליכם על חובותיו הכלכליים, וצוין שמאסר בדרך של עבודות שירות יהווה מסר מרתיע. בית המשפט גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, בעבודות שירות, מאסר על תנאי, בן 6 חודשים, למשך 3 שנים, פסילה לתקופה בת 24 חודשים, והתחייבות. נוכח מצבו הכלכלי לא הושת קנס.

מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה לעניין תיקון כתב האישום

14. **7233-04-18 - מדינת ישראל נ' בטיטו (15.4.19)** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בנהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, והודה והורשע בשלושה תיקים נוספים שעניינם פקיעת רישיון נהיגה ובאחד גם נהיגה ללא תעודת ביטוח תקפה. רישיונו של הנאשם פקע זה כחמש שנים, והעבירות בוצעו בסמיכות זמנים. לחובתו 10 הרשעות קודמות, לרבות דומות. בעובדות כתב האישום לא נרשמה שנת פקיעת רישיון הנהיגה, ונטען שלכן אין לייחס לנאשם פקיעה מעבר לשנתיים ויום. הנאשם חידש את רישיונו, ונסיבותיו האישיות קשות, מטפל ומסיע את אביו החולה לטיפולים כימותרפיים. כב' השופט ג' קרזבום ציין שיש ממש בטענות הסנגור שהיה על המאשימה לציין בעובדות כתב האישום את מועד פקיעת רישיון הנהיגה, ומשזה לא צוין, יש להניח לטובת הנאשם שמדובר בפקיעה של שנתיים ויום. צוין שהמתחם, לכל אחד מהתיקים, כולל רכיב של פסילה בפועל, שלא תעלה על 3 חודשים. נוכח הנסיבות הוחלט להטיל פסילה קצרה יחסית ולהפעיל את הפסילות המותנות בחופף, ולסייג את הפסילה כך שלא תחול על רכב דו-גלגלי, כיוון שהנאשם שליח. הנאשם נדון לפסילה בת 3 חודשים, מסווגת, הפעלת שתי פסילות על תנאי בחופף, קנס בסך 3,000 ₪, ופסילה על תנאי, בת 3 חודשים, למשך 3 שנים.

15. **תת"ע 5862-01-18 מדינת ישראל נ' אריאל אזולאי (12.12.18)** - הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע וחלפו למעלה משנתיים. בישיבת ההקראה המאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום כך שיופיע שהרישיון פקע עוד בשנת 1989. בית המשפט דחה את בקשתה וצוין שברשימת עדי התביעה מופיע השוטר שערך את הדוח ולא הייתה בידי המאשימה אסמכתא ממשרד הרישוי שמתייחסת לתוקף רישיון הנהיגה של הנאשם, המאשימה לא הגישה בקשה מסודרת לתיקונו של כתב האישום, ועל כן ביכולתה לטעון שתוקף הרישיון פקע בתקופה של למעלה משנתיים בלבד. צוין גם שהמאשימה לא הציגה מתחם ענישה. נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, העדר עבר תעבורתי ותקופת הפקיעה, נקבע שמתחם הענישה כולל עונש של פסילה בפועל שבין חודשיים ל-11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. הנאשם נפסל לתקופה של 4 חודשים, פסילה על תנאי, לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים, וקנס בסך 2,000 ₪.

16. **בתת"ע 5016-04-18 מדינת ישראל נ' אבו סרייה לואי (30.12.19)** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע תקופה העולה על שנתיים. כתב האישום לא כלל תאריך פקיעת הרישיון. בית המשפט ציין שמדובר בעבירה פיסקאלית, שכן מצבו הכלכלי של הנאשם מונע ממנו לחדש הרישיון, והיעדר הרישיון משפיע על המצב הכלכלי, כך שנוצר מעגל שאינו נשבר. כתב האישום מייחס לנאשם פקיעה של שנתיים ויום, משכך, מדובר בחומרה אשר על גבול ברירת המשפט. זו הפעם הראשונה בה הנאשם מורשע בעבירה זו. 3 הרשעות קודמות בשל פקיעה של 6 חודשים ויותר ואחת של פחות מ-6 חודשים. העונש הראוי, כשלעבירה לא נלווית עבירה נוספת הוא פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס. משך הפסילה יקבע על פי עבר תעבורתי ומשך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף. הנאשם אוחר ב-40 הרשעות קודמות, חמש מתוכן דומות, אולם קלות יותר. הנאשם מצוי במסלול שיקומי ופועל לחידוש רישיונו. נקבע מתחם שכולל פסילה למשך מספר חודשים ועד פסילה בפועל בת 12 חודשים, מאסר מותנה ועד מאסר בפועל למשך מספר חודשים, פסילה על תנאי וקנס. לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה. נוכח גילו של הנאשם, 44, מצבו הרפואי, והיותו אב לילדים רכים, והעובדה שהטלת מאסר בפועל עלולה להוות ענישה שלא תאפשר לו לשקם את חייו ואף עלולה לגרום לנסיגה ולמצב בלתי הפיך, הוארך המאסר המותנה בן 7 חודשים, הוטלה פסילה בת 4 חודשים, תוך הפעלת פסילה מותנית, בחופף, פסילה על תנאי, בת 8 חודשים, וקנס בסך 2,000 ₪.

נח.

יצוין שהמקרים אליהם הפנתה ההגנה אינם דומים למקרה שלפני. בענייננו, כתב האישום תוקן טרם נערך דיון ההקראה, ובכתב האישום המתוקן צוין מועד פקיעת רישיון הנהיגה. כפועל יוצא, תקופת הפקיעה בתיק שלפני ארוכה משנתיים, ורף הענישה עולה בהתאם.

פסיקה אליה הפנתה ההגנה לעניין עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע

17. **תת"ע 9589-04-18 - מדינת ישראל נ' שמעון שטרית (11.11.18)** - הנאשמת נהגה ללא רישיון תקף זה 9 שנים, אולם החזיקה רישיון אמריקאי תקף, והסירה את המחדל. תקופה מסוימת אחזה ברישיון נהיגה ישראלי, אולם משך 8 שנים לא היה ברשותה רישיון נהיגה ישראלי תקף. הנאשמת הודתה, ונעדרת עבר תעבורתי. הוטלו עליה פסילה על תנאי וקנס.

18. **8919-12-17 מדינת ישראל נ' טיבטו שרית שיר (6.12.18)** - בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה למעלה משנתיים, הצדדים הציגו הסדר טיעון. הנאשמת הסירה את המחדל בסמוך למועד ביצוע העבירה, וללא עבר דומה, לחובתה 14 הרשעות קודמות, מסוג ברירת משפט. הוטלו פסילה על תנאי וקנס.

19. **3197-05-09 מדינת ישראל נ' לוי (2.3.10)** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בנהיגה ללא רישיון רכב תקף, למשך תקופה של יותר משנתיים. לא הוצג רישום תעבורתי קודם. נהג משאית זה 25 שנה. הוטלו עליו פסילה בת 15 ימים, בניכוי הימים בהם היה רישיונו מופקד בבית משפט, פסילה על תנאי, וקנס.

20. **תת"ע 2349-08-08 מדינת ישראל נ' יאסין (9.12.10)** - לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מ-6 חודשים ונהיגה ללא ביטוח. בגזר הדין צוין שרישיונו פקע בשנת 2004, זה 4 שנים. הנאשם חידש רישיונו ואוחז ברישיון תקף, ומפרנס משפחה בת 11 נפשות. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, בת חודשיים, קנס, והתחייבות.

עיון בגזרי הדין מעלה שנסיבותיהם שונה מהמקרה שלפני, ומכאן שאין בהם כדי להשליך על מקרה זה.

עבירה של אי ציות לאות שוטר

21. **בתתע (אי') 5195-02-11 מדינת ישראל נ' אלון גל (8.3.11)**, בעבירה של אי ציות לאות שוטר במדים, לאחר שמיעת ראיות, כשנקבע שהתנהגות הנאשם לא הייתה ראויה, וכללה התלהמות מצד הנאשם, ציין בית המשפט שיש להגן על שוטרי משטרת ישראל, במילוי תפקידם, ועל הנאשם להפנים שיש למלא אחר הוראת שוטר ללא כח וסרק, כל עוד ניתנה על פי דין. הנאשם נדון לפסילה בת 30 יום, פסילה על תנאי, בת 3 חודשים, למשך שנתיים, קנס בסך 1,500 ₪, והתחייבות בסך 2,500 ₪. בערעור בוטל עונש הפסילה.

22. בתתע (פ"ת) 12821-03-16 מדינת ישראל נ' לסקו שחר (6.11.16), בעבירה של אי ציות לאות שוטר במדים, לאחר שמיעת ראיות, ציין בית המשפט שמתחם העונש ההולם, במקרה שלפניו, נע בין פסילה בפועל, עד חצי שנה, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי ₪, ואף מאסר על תנאי, במקרים מתאימים. הנאשם מחזיק ברישיון משנת 1997, וצבר לחובתו 11 הרשעות קודמות, כשהרשעתו האחרונה היא משנת 2008, ומדובר באי ציות ברף הנמוך. תוך שימת לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אב לילדים עם צרכים מיוחדים ונכה, נגזרו עליו פסילה על תנאי, בת חודשיים, למשך שנתיים, וקנס בסך 500 ₪.

עולה מהאמור שמתחם הענישה בעבירה של אי ציות לאות שוטר במדים נע בין פסילה בפועל, עד חצי שנה, ועד פסילה על תנאי, וקנס. במקרה דנן נסיבות ביצוע העבירה אינן מפורטות בכתב האישום ועל כן מדובר ברף התחתון של המתחם.

קביעת העונש הראוי לנאשם

23. אשר לטענת ההגנה שיש לייחס לנאשם עבירה של פקיעת רישיון נהיגה זה שנתיים ויום אחד בלבד, הרי שטענה זו דינה להידחות.

הוראת סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, קובעת כלהלן:

"תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי. בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם."

י' קדמי, בספרו 'על סדר הדין בפלילים', חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום, חלק א', מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009, בעמ' 948, מציין שעד לתחילת המשפט - והגישה המקובלת עד להקראת כתב האישום - רשאית התביעה לתקן את כתב האישום, לפי שיקול דעתה, במסירת הודעה לבית המשפט. הייתה ההודעה בכתב שלא במסגרת דיון - ימסר העתק הימנה לנאשם. כתב האישום המתוקן, צוין, יראה כאילו הוגש כך מלכתחילה.

בענייננו, ההודעה על תיקון כתב האישום, שכלל את מועד פקיעת הרישיון, נמסרה לבית המשפט ביום בו נערך הדיון, 10.7.17. בדיון נכח הסנגור.

בנסיבות אלה אני קובעת שכתב האישום תוקן כדין, על ידי התביעה, טרם ההקראה.

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם נהג כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 30.1.11.

24. בענייננו, הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשרישיון הנהיגה פקע זה 6 שנים. הפסיקה עמדה על כך שמדובר בעבירה חמורה שמשקפת זלזול בחוק וסכנה לשלום הציבור, ושכלל שחולף משך הפקיעה, חומרתה רבה יותר. מאידך גיסא, אין מדובר במי שלא הוציא רישיון נהיגה כלל, ואינו מיומן לנהיגה כלל, אלא במי שרישיונו פקע עקב חובות, ועל כן החומרה שונה. לעבירה זו נלוות עבירות של אי ציות לאות שוטר במדים ונהיגה ללא תעודת ביטוח, כך שרף החומרה עולה במקצת. יצוין שהמאשימה לא הציגה מתחמי ענישה בעבירות השונות.

25. הנאשם נוהג משנת 1979, וצבר לחובתו עבר תעבורתי מכביד שכולל 149 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות חוזרות ונשנות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, אם כי חומרתן של אלה פחותה, שכן מדובר בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע זה פחות משישה חודשים, או למעלה משישה חודשים. לחובתו של הנאשם עבירה חמורה של נהיגה בפסילה, משנת 2009, והרשעות בתקופת הפקיעה, שמלמדות שנהג בעת הפקיעה. כן לחובתו הרשעות רבות בגין שימוש בטלפון בעת נהיגה, ונהיגה כשרישיון הרכב פקע ועוד. עם זאת, אין כנגדו מאסר מותנה בר הפעלה או פסילה מותנית שניתן להפעיל.

26. הנאשם ריפא את הפגם והוציא רישיון נהיגה, לאחר שהסדיר את חובותיו להוצל"פ, במסגרת הליך פשיטת רגל, כעולה מדברי סנגורו. הנאשם, 61, נשוי ואב לארבעה, משמש כראש מועצת כפר בענה, והתרשמותי שמדובר בנאשם נורמטיבי במהותו. מהמסמכים הרפואיים שהגיש עולה שבשנת 2019 עבר ניתוח מעקפים.

27. במכלול נסיבות זה, לאחר שעיינתי בפסיקה ובחנתי את טענות הצדדים, הרי שלא מצאתי שיש להטיל רכיב של מאסר בנסיבות שלפני. אכן, הנאשם ביצע עבירה חמורה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע זה 6 שנים, לה נלוות עבירות של אי ציות לאות שוטר במדים, ונהיגה ללא ביטוח, כשעברו של הנאשם כולל 149 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות דומות, אולם, מאידך גיסא, העבירות הדומות הקודמות פחותות בחומרתן, כנגד הנאשם לא קיים מאסר מותנה בר הפעלה, המאשימה לא הציגה מתחמי ענישה לעבירות שמיוחסות לנאשם, והתרשמותי שמדובר בנאשם נורמטיבי במהותו, שמבקש להשתקם, הסדיר את חובותיו וחידש את רישיונו.

לצד זאת, לא ניתן להתעלם מעברו המכביד של הנאשם, שבחלקו הגדול אינו קשור למצוקה הכלכלית בה היה שרוי. עברו התעבורתי של הנאשם מעיד שמשך שנים הביע זלזול זלזול בחוק, ועל אף עונשי פסילה ופסילה על תנאי שהוטלו עליו בגין עבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע, ועבירה של נהיגה בפסילה, המשיך ונהג כשאינו בידו רישיון נהיגה תקף, ועל כן יש להטיל עליו פסילה משמעותית.

מבלי להפחית בחומרת העבירות, מצאתי שהפסילה ההולמת את נסיבות המקרה, נוכח עברו התעבורתי המכביד של הנאשם, לצד מאמציו לשיקום וחידוש רישיון הנהיגה, והפחתת הסיכון להישנות העבירה, היא פסילה בת 11 חודשים, שתרחיקו מהכביש ותרתיעו מלשוב ולבצע עבירות תעבורה נוספות. לצידה יושתו על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות וקנס.

28. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם לחודשיים מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 11 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה לא יאוחר מיום 1.7.20.

לתשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה במועד האמור או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה במסגרת תיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

4. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הסכום ישולם בתשלום אחד תוך 90 יום.

על הנאשם לפנות לדואר לתשלום הקנס, עם הצגת תעודת זהות.

5. חתימה על ההתחייבות כספית על סך 1,500 ₪ להמנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה, וזאת למשך שנתיים מהיום.

הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן ייאסר למשך שבעה ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד הנוכחים